

مغالطه‌های پر کاربرد

۴۴ ترفند کثیف

برای برنده شدن در بحث‌ها

ریچارد پیل و لیندا الدر

بازنویسی

مهدی خسروانی

فرهنگ‌نشر نو

با همکاری نشر آسیم

تهران-۱۳۹۸

فهرست مطالب

۱۳	سخنی با خواننده
۱۷	حقیقت و فریب در ذهن انسان
۱۹	اندیشه‌ورزان غیرسنجشگر (اندیشه‌ورزانی که از مهارت‌های فکری بی‌بهره‌اند)
۲۱	فربیکاران ماهر (سنجشگرانه‌اندیشی در معنای ضعیف)
۲۳	افرادی که هم سنجشگرند هم باانصاف (سنجشگرانه‌اندیشی در معنای قوی)
۲۶	مفهوم مغالطه
۲۷	نام‌گذاری مغالطه‌ها
۳۰	اشتباه یا مغالطه؟
۳۰	هیچ فهرست جامعی از مغالطه‌ها وجود ندارد
۳۴	تعمیم‌های نقص‌دار
۴۰	تحلیل‌تعمیم‌ها
۴۷	«علت دانستن امر مقدم»؛ خطا در تعمیم
۴۸	تمثیل‌ها و استعاره‌ها

حقیقت و فریب در ذهن انسان

ذهن انسان از ساختارها و سامانه‌هایی شگفت‌انگیز تشکیل شده است. ذهن مرکز آگاهی و عمل است و جهان‌نگری و هویتی منحصر به فرد برای شخص ایجاد می‌کند. تجربه‌های غنی نیز در نتیجهٔ میان‌کنش (تعامل) ذهن با جهان پدید می‌آیند. ذهن می‌اندیشد، احساس می‌کند، و می‌خواهد؛^۱ حقیقت‌ها را درک و از خطاها جلوگیری می‌کند؛ به بینش دست می‌یابد و پیش‌داوری می‌کند. هم حقیقت‌های سودمند و هم برداشت‌های نادرست و زیان‌آور از فرآورده‌های ذهن‌اند. ذهن ممکن است به راحتی یک امر کاذب را صادق تصور کرده و آن را باور کند.

ذهن انسان، از یک سو، قادر است زیبایی را در کردارهای درست تشخیص دهد، و از سوی دیگر ممکن است چیزی را که آشکارا غیر اخلاقی است توجیه کند؛ هم قادر به دوست داشتن است

۱. واژهٔ «ذهن» (mind)، در کاربرد متعارف و غیر فلسفی‌اش، غالباً به معنای ساحت اندیشه است، اما در زبان انگلیسی، خصوصاً در کاربرد فلسفی، معنای گسترده‌تری دارد: علاوه بر «اندیشه»، احساس‌ها و عاطفه‌ها و خواسته‌های ما را نیز در بر می‌گیرد.